

θών εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἐπεχείρησε τὴν πολιορκίαν τῆς Λαμψάκου, ἥτις κεῖται ἐπὶ τῆς ἀσιανῆς παραλίας τοῦ πορθμοῦ. Τότε μόλις ἔξυπνησαν οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ εἰσῆλθον διοίως εἰς τὸν πορθμὸν μετὰ τοῦ ἴσχυροῦ αὐτῶν στόλου, ἔξ 180 τριήρων συγκειμένου ἀλλ "ἔμαθον ὅτι ὁ Λύσανδρος εἶχεν ἥδη γίνει κύριος τῆς Λαμψάκου. Ὁθεν, παραπλέοντες τὴν εὑρωπαϊκὴν τοῦ Ἑλλησπόντου παραλίαν, ἀνῆλθον μέχρι χωρίου τινὸς καλουμένου Αἴγας ποταμοὶ ἵνα προκαλέσωσι τὸν Λύσανδρον εἰς μάχην. Τφόντι οἱ Αἴγας ποταμοὶ ἔκειντο καταντικὸν τῆς Λαμψάκου, ἀπέχοντες ἀπ' αὐτῆς ἔως 1 ἀγγλικὸν μίλιον καὶ 3/4. Ἀλλὰ τοῦτο ἥτο τὸ μόνον τῆς θέσεως ταύτης προτέρημα, ἥτις οὕτε λιμένα ἀσφαλῆ εἶχεν οὔτε οἰκίας ἢ κατοίκους ἢ τρόφιμα, ὥστε δὲ μέγας ἔκεινος στρατὸς ἡναγκάζετο νὰ προμηθεύεται τὰ πάντα ἀπὸ τῆς 3/4 τῆς ὡρας ἀπεχούσης Σηστοῦ ἐπειδὴ δὲ τὸ πάλαι οὐδεμίᾳ ὑπῆρχεν εἰς τοὺς στρατοὺς εἰδικὴ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία ἐπιτετραμμένη τὴν προμήθειαν τῶν τροφίμων, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ναῦται περὶ τούτου ἐφρόντιζον, ἔπειται ὅτι τὰ πλοῖα ἔγκατελείποντο ἐπὶ πολὺ ἀφύλακτα, καὶ ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐκλογὴ τῆς θέσεως ἔκεινης ἥτο ἀμάρτημα ἀσύγγνωστον. Ἔννοεῖται ὅτι δὲ ναύαρχος τῶν Λακεδαιμονίων, ὅστις ἥτο ἡγυκροβολημένος εἰς Λάμψακον ἐν λιμένι καλῷ καὶ εἶχεν ὅπισθεν αὐτοῦ πόλιν βρίθουσαν ἀπάντων τῶν ἀναγκάιων καὶ στρατὸν πεζικὸν ἔτοιμον νὰ τὸν ὑποστηρεῖῃ, δὲν ἥτο δυνατὸν εἰμὴ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τοῦ ἀμαρτήματος ἔκεινου. Καὶ ὠφελήθη παραδέξως. Τὴν ἐπιοῦσαν πρωὶ οἱ Ἀθηναῖοι, διαπλεύσαντες τὸν πορθμόν, ἐπλησίασαν εἰς τὴν Λάμψακον καὶ εύρον μὲν αὐτὸν κατὰ πάντα παρεσκευασμένον εἰς μάχην, ἀλλὰ περιμένοντα τὴν προσβολὴν μὴ νομίσαντες δὲ φρόνιμον νὰ ἐπιτεθῶσι κατ' αὐτοῦ οὕτως ἀσφαλῶς ἔχοντος, καὶ μὴ κατορθώσαντες δὲ δῆλης τῆς ἡμέρας νὰ παρασύρωσιν αὐτὸν ἐκτὸς τοῦ λιμένος ἡναγκάσθησαν τὸ ἐσπέρας νὰ ἐπανέλθωσιν ἀπρακτοὶ εἰς Αἴγας ποταμούς. Τοῦτο ἐπανελήφθη τέσσαρας ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, ὥστε οἱ Ἀθηναῖοι ἔλαβον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πλείστην εἰς τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν πεποίθησιν καὶ δλεθρίαν πρὸς τὸν ἀδρανῆ φαινόμενον ἀντίπαλον περιφρόνησιν. Εἰς μάτην δὲ Ἀλκιβιάδης, ὅστις, ὃς εἴπομεν, κατώκει ἔκει ποὺ πλησίον καὶ ἔβλεπε τὰ γινόμενα, προσελθὼν, παρετήρησεν εἰς τοὺς στρατηγοὺς ὅτι κακῶς ἔχουσιν, δι τὰ πλοῖα μένουσιν ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἔρημα ἀνδρῶν διὰ τὴν ἀνάγκην εἰς ἥν οὗτοι ενδίσκονται νὰ προμηθεύωνται μακρόθεν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ ὅτι δέον νὰ μεθοδιμισθῶσιν εἰς Σηστόν, δπου ὅντες θέλουσιν εἶναι ἐπίσης ἀσφαλεῖς δσον δὲ Λύσανδρος ἐν Λαμψάκῳ, καὶ δύνανται νὰ ναυμάχησωσιν δταν βούλωνται. Οἱ στρατηγοὶ ἀπήντησαν αὐτῷ νὰ ὑπάγῃ ἀφ' δπου ἥλθε, διότι αὐτοὶ νῦν στρατηγοῦσι καὶ ὅχι ἔκεινος· καὶ ἔξηκολούθησαν νὰ προκαλῶσι καθ' ἔκάστην τὸν Λύσανδρον, ἔπειτα δέ, ἀμα μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς Αἴγας ποταμούς, νὰ βλέπωσιν δδιαφόρως τὰ πληρώματα αὐτῶν ἀνὰ τὴν πάραλιαν τῇδε κάκεῖσε διασκεδαζόμενα. Τελευταῖον τὴν πέμπτην ἡμέραν δὲ Λύσανδρος, ὅστις καὶ προηγούμενως ἐπεμπεκατόπιν τῶν ὑποχωρούντων Ἀθηναίων ταχείας τινάς ναῦς ἐπιτετραμμένας τὴν ἐπιτήρησιν τῶν γινομένων, διέταξεν ἥδη τὰς ναῦς ταύτας, ἀμα ἰδωσι τοὺς Ἀθηναίους ἀποβάντας, νὰ δηλώσωσι τὸ γεγονός, αἴρουσαι ἀσπίδα λαμπράν. Ἰδὼν δὲ τὸ σημεῖον ἔξώρμησεν ἀμέσως ἀπὸ Λαμψάκου, καὶ ἐπιπεσὼν κατὰ τῶν ἀττικῶν τριήρων εύρεν ἄλλας μὲν κενὰς ἄλλας δὲ ἔχούσας μίαν μόνον ἢ τὸ πολὺ δύο ἐκ τῶν τριῶν σειρῶν τῶν ἔρετῶν αὐτῶν· διθεν ἐγένετο ἀκόπως καὶ ἀκινδύνως κύριος 170 τριήρων καὶ τοῦ πλείστου τῶν ἐν τῇ παραλίᾳ διεσκεδασμένων πληρωμάτων. Μόνη ἡ μοῖρα τοῦ Κόνωνος, ἐκ δώδεκα τριήρων συγκειμένη, ἐπέτυχε νὰ διαφύγῃ εἰς Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ. Ὁ δὲ Λύσανδρος ἀπαγαγών εἰς Λαμψάκον τάς τε ὑπολοίπους ναῦς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τάλλα πάντα ἀπέσφαξεν ἀμέσως ἀπαντας τοὺς αἰχμαλώτους δσοι ἥσαν Ἀθηναῖοι, συμποσουμένους δὲ εἰς 3 ἡ

